

זכות רחל – מאת חכם יהודה משה ישועה פתיה

זכות רחל זכור ה'אל ל'בניך הנודדים,
 שהכניתה את אַרְתָּה ל'חוֹפְתָה בְּלִיל שְׁמוּרִים,
 והיא נְחַבְתָה מִתְתַּחַת מַטְתָה וְעַלְתָה מַשְׁמַם זְבָרִים
 את קֹול שְׁנוּעָתָה וְזַעֲקָתָה פְּקַשְׁיָה בָּא מְשַׁקִּים
 קֹול בְּרַמָּה מִפְּיל חֹמָה הַנְּשָׁמָע לְמִרְמָקִים
 מִלְלָת וְשׂוֹאָלָת פְּנִקְבָּרָת בְּפֶרֶשֶׁת דְּרָכִים
 אֵיה יוֹסֵף? אֵיה חֹזֶף? אֲקָה לֵי עַל בָּן גַּעֲורִים!
 אֵיה בָּן אָגָן? לֹא רְאַנִּי וְלֹא יָנַק מַהְדִים!
 הַלְכָה לְשָׁאָל מְאֹבּוֹת פָּל, אִיֵּפה בְּנֵי הַקִּירִים?
 לְכִי שְׁאָלִי לְבָנָן עַמְּרָם קָבּוּר בְּהַר הַעֲבָרִים
 בְּנֵי מִשְׁהָ אֶל פְּתַחְשָׁה, אָנוּ נְטַשְׁתָה הַעֲזָרִים?
 וְקֹול מַקְבָּר נְשָׁמָע מִדְבָּר בְּנֵי וְקֹול פְּמִרְוּרִים
 לְמֹהָ דָזָה אָתָה נְזָדָה לְחַפֵש בְּקָרִים?
 אָנֵי נְחַוֵּחַ לְגַדּוֹר פְּרַצָּה לֹא עַת כְּרָבּוֹת דְּבָרִים!
 מִשְׁהָ עֲנָה בְּמִגְנָה לְיְהֹשָׁע בְּגַד מִסְרָתִים
 יְהֹשָׁע בְּנֵי עֲנָנִי, אֲנֵה הַמָּה הַשְּׁבָטִים?
 לְמֹל בְּכִינָה וְצַעֲקָתָה בְּכָה גַם הֵוָא לְעַמְתָה
 וְקֹול בְּכִינִים וְשׂוֹעָטִים עַלְתָה לְשָׁמֵי מְרוּמִים
 דּוֹמֵי אֲמִי מַעַט רְגָע פָּוֹ אַמּוֹת וְאָגָנוּ
 אָנֵי מִסְרָתִים לְזַקְנִים וּלְמַלְכִי דָזָה הַרוּעִים
 הַלְכָה מִשְׁמָבְחָזָן וּבָאָה לְקָבְרִי עִיר צִיּוֹן
 וְאָמָרוּ לָה בְּמַקְדֵשׁ מְכוֹן שָׁם תְּבָקְשִׁים וּשְׁם תִּמְצָאִים
 וְכָרָאות רְחָל כִּי אִין חֻמּוֹת וְחַל וְאָבָנִי מַקְדֵשׁ הַם שְׁרוֹפִים
 וְאִין כְּהַגְנִים וְלֹוִיִּים וְאִין אַרְזָן וְכָרוּבִים
 צַעֲקָה מֶר חַמְרָמָר וְחַלְצָה מְרַגְלָה מְגַעְלִים
 וְקָרְעָה אֶת כְּתֹונָת פְּסִים וְהַצְעִיר וְהַמְּעָלִים
 וְשָׁק צָגָרָה עַל בְּשָׁרָה וְנַתְגַלָּה בֵּין סְלָעִים
 וְטַפְתָּה יָד עַל בָּן נְכָבֵד אֲשֶׁר נְאָבֵד בֵּין הַעֲמִים
 וְקָשָׁרָה חַבְלָל עַל עַם חַבְלָל וְעַשְׂתָה מְסֻפֵּד כְּפָנִים
 קְפָאָה בְחַפְזֹן לְאָל עַלְיוֹן וְבָקָעָה אֶת כָּל הַרְקִיעִים
 וְעַלְתָה לְמַעַן לְרוּם חַבְיוֹן וְעַמְדָה לְפָנֵי צָר עַזְלָמִים
 וְתִבְעָה עַלְפּוֹן שֶׁל עַם צִיּוֹן בְּשָׁק וּבְכִי וּבְמַחְנָנִים
 אֲנָא אָבִי לְקֹול כָּאָבִי תִּפְנָה אַל בְּרַחְמִים

צוֹר תַּעֲזֵה כִּאֵם עָזָה תְּהִיה אֶבְזֵה לְעוֹלָמִים?
 וְאֵיך כֹּלֶה מִסִּיק בְּעַלְהָ תְּגַרְשֵׁשׁ אֹתָה לְמַרְסָקִים?
 וְאֵיך שְׁלַחְתָּ כִּאֵם מַקְוָן וְלֹא לְקַחְתָּ בָּנָנִים?
 וְאֵיך נִטְשַׁתָּ הַצָּאן תֹּועִים בֵּין אֲרִיוֹת וְלַבָּאִים?
 וְאֵיך פָּדוֹם לְבָנֵי אָדוֹם הַמִּקְרָבִים מִקְםֵזְבָּחִים?
 כִּאֵם לֹא פָּמָם עָזָן פְּשַׁעַם בִּידֵי מַיִם כְּזָדוֹגִים?
 כִּאֵם מַאֲצָר לְפָנֵיךְ אֶלְף שְׁנִים בְּעַיְנִיךְ?
 וְאֶלְף שְׁנִים נִטָּה לְעַרְבָּבָךְ וְלֹא חָדֵל הַמְּכָאָב
 וְאֵיה אָזָה הַפְּלָאוֹת וְחַשְׁבּוֹן מַזְעִדִּים?
 מַמְּתִי פְּרַחַם? מַמְּתִי פְּנַחַם? וְאֵתָה דָוָתָה מִיּוֹם לִימִים!
 אֶל אַיּוֹם תָּנַה פְּרִיּוֹם וְלֹא תְּקַהַה עוֹד בְּזָבְרִים
 קֹול יָזָא מַעַל כְּפָא דָוָתִי בְּתִי כְּלָת אִימָנִים
 מַנְעִי דְּמַעַה מַעֲינָה וְאֵת חַבָּק מַפְּחָנָנִים
 כִּי מַרְׁוב שְׁחָה וּבְכִימָה נְזָדוֹן כָּל הַעֲלִיוֹנִים
 וְהִיא עָלָה עַד מַעַלָּה וְנִכְמָרוּ הַרְחָמִים
 וְלֹא אָדוֹם עָדִי אֲקוֹם דָּמִי עָבָדִי הַגְּשָׁפָכִים
 וּבָזָמוֹן קָאָר אֲהַיָּה קֹזָאָר וּבָזָאָר כָּל הַרְשָׁעִים
 אֲגֹזָר אֲבָנָא פְּמָחִי צְלָמָא וּמְדִיק יְמִיה לְרָסִיסִים
 וְאֵפֶה פִּיבּוֹת הַסְּתוּמֹת שֶׁל גְּשָׁמוֹת הַבְּלוּעִים
 קְוֹמִי אָוָרִי הַתְּנָעָרִי וּלְבָשִׁי בְּגַדְךָ הַקְּרָרִים
 גַּם קֹול עָמִי וּלְאַמִּי הַמַּתְנָדִים וְאַוְמָרִים
 אִם עֲנָנִינוּ עֲנָנוּ בָנָנוּ עֲשָׂה נָא לְמַעַן שְׁמָךְ
 זְכָרָנוּ ה' בְּרַצּוֹן עָמָךְ

Rachel's Merit – Rabbi Yehudah Fetaya

Recall, God, the merit of Rachel, for her wandering children.

She who has brought her adversary under her own bridal canopy in a sleepless night.

She hid under the bed and responded from there [instead of her sister].

Please, from your seat on high, hear her bewail and lament.

Her thundering voice, shattering walls, can be heard from great distances.

She who was buried at the crossroads, is wailing and asking:

“Where is Joseph, where is the one who hugged me? Woe to me for my sweet child!

Where is Ben Oni, who never saw me, who never rested on my chest?”

She went and asked the Patriarchs: “Where are my dear children?”

[They said:] “Go ask ben Amram, who is buried on Mount Avarim!”

“My son Moshe, please speak up, where have you abandoned the flocks?”

From the grave, speaking to her, rose a mournful, lamenting voice:

“Why are you wandering on the mountains, what are you searching for, dear aunt?”

[She answered:] “Now is not a time for idle talk, as I have to mend the broken wall.”

Moshe, in deep sorrow, answered: “I have handed them to your son, Yehoshua.”

[She told him:] “Yehoshua my son, please answer me, where are the tribes?”

Faced with her agony and lament, he responded with his own tears

And the voice of their crying and wailing rose to the heavens.

“Please mother” [cried Yehoshua], “please stop, before I die and perish;”

“I have handed them to the elders and to the shepherd kings of the House of David.”

She left him and rushed to the grave sites of the city of Zion.

[The kings] told her: “On the Temple Mount, there they shall be sought and found.”

Alas, when Rahel saw that there are no walls nor fences,
And the Temple has been burnt to the ground,
And that there are no priests nor Levites, and no Ark nor Cherubim,
She shrieked in agony, and cast away her shoes.
She tore the striped robe, and her scarf, and her dresses.
She wore sackcloth and rolled on the rocks,
Slapping her flesh to mourn her lost son.
Clad in sorrow for God's people, she was howling in grief.
Hurriedly she leapt above, towards God, sitting on high,
Speaking for the People of Zion, and raising her voice with tears, [she demanded:]
"Please Father, see my pain, and heed my plea with mercy,
My Rock, My Hope, will Your people be forever lost?
How could You tear a bride from her husband lap and send her into exile?
How could You shoo the nesting mother, but not take care of the fledglings?
How could You abandon Your sheep among devouring lions?
How can you remain quiet while the People of Edom [Germany] turn them into sacrifices?
Were they not punished enough, were they not engulfed by vicious waters?
Are a thousand years not enough for You?
The sun is already setting on the second millennium, and the pain is not letting.
Where is the miraculous sign? When is the Time of Times?
When will you have mercy? When will you console us?
You keep putting us away, day after day!
Almighty God, redeem us already! Do not soothe us with words!"

A voice was then heard from the Divine Throne: “Hush my daughter, oh bride of the mighty!

Let your eyes stop crying; Let your voice rest from supplications.

Because of your tears and lament, the heavenly worlds are now in exile.

And He rose up above, and mercy has been invoked.

I shall not rest until I revenge the spilled blood of my servants,

And shortly I will sever and destroy the wicked.

I will cut the stone, smash the idol, breaking it to shards.

I will open the sealed coffers and release the swallowed souls.

Rise up, shake away your sorrow, and wear your precious clothes.”

I hear the voice of my nation saying:

“Even if we are sinners, please do for the sake of Your great name!”

Translated by Rabbi Haim Ovadia